

Semne care arată calea

Sabat după-amiază

De memorat:

„Isus a mai făcut înaintea ucenicilor Săi multe alte semne care nu sunt scrise în cartea aceasta.

Dar lucrurile acestea au fost scrise pentru ca voi să credeți că Isus este Hristosul, Fiul lui Dumnezeu; și, crezând, să aveți viața în Numele Lui.” (Ioan 20:30,31).

De ce a scris Ioan această evanghelie? A vrut să scoată în evidență minunile lui Isus? Sau să pună accent pe unele învățături specifice ale Domnului?

Sub puterea și influența Duhului Sfânt, Ioan ne explică de ce. El spune că, deși s-ar putea scrie multe alte lucruri despre viața lui Hristos (Ioan 21:25), istorisirile incluse de el au fost scrise pentru ca „să cred[em] că Isus este Hristosul, Fiul lui Dumnezeu; și, crezând, să [avem] viața în Numele Lui” (Ioan 20:31).

În această săptămână vom studia câteva dintre primele minuni ale lui Isus așa cum sunt relatate de Ioan – de la transformarea apei în vin la o nuntă și redarea sănătății unui fiu foarte bolnav până la vindecarea bărbatului de la scăldătoarea Betesda.

Ioan numește aceste minuni „semne”. Nu vrea să spună că ar fi ceva similar cu un semn rutier, ci este vorba de un eveniment miraculos care indică o realitate mai profundă: Isus ca Mesia. În toate aceste episoade vedem exemple de oameni care au răspuns prin credință. Iar exemplul lor ne invită să facem același lucru.

Duminică, 29 septembrie

Nunta din Cana

1. Citește Ioan 2:1-11. Ce semn din Cana i-a convins pe ucenici să creadă în Domnul Isus?

Ioan 2:1-11

1. A treia zi s-a făcut o nuntă în Cana din Galileea. Mama lui Isus era acolo.
2. Și la nuntă a fost chemat și Isus cu ucenicii Lui.
3. Când s-a isprăvit vinul, mama lui Isus I-a zis: „Nu mai au vin.”

4. Isus i-a răspuns: „Femeie, ce am a face Eu cu tine? Nu Mi-a venit încă ceasul.”
5. Mama Lui a zis slugilor: „Să faceți orice vă va zice.”
6. Și acolo erau șase vase de piatră, puse după obiceiul de curățare al iudeilor; și în fiecare vas încăpeau câte două sau trei vedre.
7. Isus le-a zis: „Umpleți vasele acestea cu apă.” Și le-au umplut până sus.
8. „Scoateți acum”, le-a zis El, „și aduceți nunului.” Și i-au adus:
9. Nunul, după ce a gustat apa făcută vin – el nu știa de unde vine vinul acesta (slugile însă, care scosese ră apa, știa) – a chemat pe mire
10. și i-a zis: „Orice om pune la masă întâi vinul cel bun; și, după ce oamenii au băut bine, atunci pune pe cel mai puțin bun; dar tu ai ținut vinul cel bun până acum.”
11. Acest început al semnelor Lui l-a făcut Isus în Cana din Galileea. El Și-a arătat slava Sa, și ucenicii Lui au crezut în El.

Faptul că L-au văzut pe Isus făcând minunea transformării apei în vin a fost o dovadă pentru ucenici care i-a ajutat să se hotărască să-L urmeze pe Isus. Cum să nu fi fost acesta un semn puternic că este trimis de Dumnezeu? (Probabil că nu erau încă pregătiți să înțeleagă că *El este Dumnezeu*.)

Moise a fost conducătorul israeliților și i-a scos din Egipt prin „minuni și semne mari” (Deuteronomul 6:22; 26:8). El a fost cel folosit de Dumnezeu pentru a elibera poporul Israel de egipteni. (Într-un sens, el a fost „salvatorul/mântuitorul” lor.) Dumnezeu a profetizat prin Moise că avea să vină un profet asemenea lui. Dumnezeu i-a cerut poporului Israel să asculte de El (Deuteronomul 18:15; Matei 17:5; Faptele apostolilor 7:37). Acel „profet/proroc” era Isus și, în Ioan 2, Isus a făcut primul Său semn, care făcea trimitere la eliberarea copiilor lui Israel din Egipt.

Fluviul Nil era o resursă cheie și o zeitate pentru egipteni. Una dintre plăgi a vizat fluviul – schimbarea apei acestuia în sânge. În Cana, Isus a îndeplinit o minune asemănătoare, dar, în loc să schimbe apa în sânge, a transformat-o în vin.

Apa provenea din șase vase pentru apă folosită în scopuri de purificare în ritualurile evreiești, astfel încât minunea este și mai strâns legată de temele biblice privitoare la mântuire/salvare. Prin faptul că redă transformarea apei în vin și face astfel trimitere la exod, Ioan indică faptul că Isus este Eliberatorul nostru.

Care a fost părerea nunului despre vinul nefermentat oferit de Isus? A fost într-adevăr surprins de calitatea băuturii și, neștiind de minunea

realizată de Isus acolo, a crezut că păstraseră pentru final ce era mai bun.

Termenul grecesc *oinos* este folosit atât pentru suc/mustul de struguri proaspăt, cât și pentru cel fermentat (vezi *The Seventh-day Adventist Bible Dictionary*, p. 1177). Ellen G. White declară că mustul produs în urma minunii era nealcool (vezi cap. „La nunta din Cana”, *Hristos, Lumina lumii/Viața lui Isus*). Fără îndoială, cei care au aflat ce s-a întâmplat au fost uimiți.

Tu din ce motive îl urmezi pe Isus? (Ne-au fost date multe, nu-i așa?)

Luni, 30 septembrie

Al doilea semn în Galileea

Pe tot parcursul misiunii Sale de pe pământ, Isus a făcut semne care i-au ajutat pe oameni să creadă în El. Ioan a consemnat aceste minuni ca și alții să creadă în Isus.

2 Citește Ioan 4:46-54. De ce face evanghelistul legătura cu minunea de la nuntă?

Ioan 4:46-54

46 Isus S-a întors deci în Cana din Galileea, unde prefăcuse apa în vin. În Capernaum era un slujbaș împărătesc al cărui fiu era bolnav.

47 Slujbașul acesta a aflat că Isus venise din Iudeea în Galileea, s-a dus la El și L-a rugat să vină și să tămăduiască pe fiul lui care era pe moarte.

48 Isus i-a zis: „Dacă nu vedeți semne și minuni, cu niciun chip nu credeți!”

49 Slujbașul împărătesc I-a zis: „Doamne, vino până nu moare micuțul meu.”

50 „Du-te”, i-a zis Isus, „fiul tău trăiește.” Și omul acela a crezut cuvintele pe care i le spusese Isus și a pornit la drum.

51 Pe când se cobora el, l-au întâmpinat robii lui și i-au adus vestea că fiul lui trăiește.

52 El i-a întrebat de ceasul în care a început să-i fie mai bine. Și ei i-au zis: „Ieri, în ceasul al șaptelea, l-au lăsat frigurile.”

53 Tatăl a cunoscut că tocmai în ceasul acela îi zisese Isus: „Fiul tău trăiește.” Și a crezut el și toată casa lui.

54 Acesta este iarăși al doilea semn făcut de Isus după ce S-a întors din Iudeea în Galileea.

Când redă al doilea semn îndeplinit de Isus în Galileea, Ioan face referire la primul semn, de la nunta din Cana. Ioan pare să spună: *Semnele făcute de Isus vă vor ajuta să vedeți cine este El*. Apoi adaugă: „Acesta este iarăși al doilea semn făcut de Isus după ce S-a întors din Iudeea în Galileea” (Ioan 4:54).

La început, răspunsul lui Isus la cererea nobilului poate părea dur. Dar acest funcționar regal făcuse din vindecarea fiului său criteriul pentru a crede în Isus. Isus i-a citit inima și a scos în evidență boala spirituală, mai profundă decât afecțiunea care amenința viața fiului său. Ca lovit de un fulger din senin, bărbatul și-a dat brusc seama că sărăcia spirituală l-ar putea costa viața fiului său.

Este important să ne dăm seama că minunile în sine nu dovedeau că Isus era Mesia. Mai erau oameni care făceau minuni. Unii erau profeți adevărați, alții – falși. Minunile nu arată decât existența supranaturalului, nu înseamnă neapărat că Dumnezeu este Cel care le îndeplinește. (Satana poate face „minuni”, dacă prin cuvântul „minuni” ne referim la fapte supranaturale.)

Disperat, nobilul se lasă în seama milei lui Isus, implorându-L să îi vindece fiul. Răspunsul lui Isus a fost liniștitor. „«Du-te», i-a zis Isus, «fiul tău trăiește»” (Ioan 4:50). Verbul „trăiește” este la timpul prezent și în greacă. Această utilizare se numește „prezent futurist”, exprimând un eveniment viitor cu atâta certitudine de parcă se întâmplă deja. Bărbatul nu s-a grăbit să ajungă acasă, ci, pentru că L-a crezut pe Isus, a ajuns acasă a doua zi și a descoperit că, exact când Isus rostise acele cuvinte, băiatul lui scăpase de febră.

Ce motiv puternic pentru a crede în Isus!

Dacă vedem o minune, ce criterii avem înaintea de a presupune automat că este de la Dumnezeu?

Marti, 1 octombrie

Minunea de la scăldătoarea Betesda

Următorul semn consemnat de Ioan a avut loc la scăldătoarea Betesda (Ioan 5:1-9). Se credea că un înger agita apa și că prima persoană bolnavă care intra în apă era vindecată. Prin urmare, galeriile scăldătorii erau pline de cei care sperau să fie vindecați la următoarea manifestare. Isus S-a dus la Ierusalim și, trecând pe lângă scăldătoare, a văzut mulțimea care aștepta.

Ce privești trebuie să fi fost! Toți oamenii aceia, unii cu siguranță destul de bolnavi, așteptând permanent o vindecare de la acea apă, care bineînțeles că nu avea să vină. Ce oportunitate pentru Isus!

3. Citește Ioan 5:1-9. Întrucât era evident că toți cei din jurul scăldătorii voiau să se facă bine, de ce l-a întrebat Isus pe paralytic dacă voia să fie vindecat (Ioan 5:6)?

Ioan 5:1-9

1 După aceea era un praznic al iudeilor; și Isus S-a suit la Ierusalim.

2 În Ierusalim, lângă poarta oilor, este o scăldătoare, numită în evreiește Betesda, care are cinci pridvoare.

3 În pridvoarele acestea zăceau o mulțime de bolnavi, orbi, șchiopi, uscați, care așteptau mișcarea apei.

4 Căci un înger al Domnului se cobora, din când în când, în scăldătoare și tulbura apa. Și cel dintâi care se cobora în ea, după tulburarea apei, se făcea sănătos, orice boală ar fi avut.

5 Acolo se afla un om bolnav de treizeci și opt de ani.

6 Isus, când l-a văzut zăcând, și fiindcă știa că este bolnav de multă vreme, i-a zis: „Vrei să te faci sănătos?”

7 „Doamne”, I-a răspuns bolnavul, „n-am pe nimeni să mă bage în scăldătoare când se tulbură apa; și, până să mă duc eu, se coboară altul înaintea mea.”

8 „Scoală-te”, i-a zis Isus, „ridică-ți patul și umblă.”

9 Îndată omul acela s-a făcut sănătos, și-a luat patul și umbla. Ziua aceea era o zi de Sabat.

10 Iudeii ziceau deci celui ce fusese vindecat: „Este ziua Sabatului; nu-ți este îngăduit să-ți ridici patul.”

Când cineva este bolnav o vreme îndelungată, boala devine ceva normal și, oricât de ciudat ar părea, poate fi uneori un pic tulburător pentru cel în cauză să lase în urmă respectiva dizabilitate. Omul dă de înțeles în răspunsul lui că vrea vindecarea. Problema este că o caută în locul greșit – în timp ce Acela care a făcut picioarele omului stă chiar în fața lui. Bărbatul bolnav nu avea nicio idee cine vorbea cu el, deși s-ar putea ca după vindecare să fi început să înțeleagă că Isus era într-adevăr o persoană foarte specială.

„Isus nu i-a cerut acestui bolnav să creadă în El, i-a zis doar: «Scoală-te, ridică-ți patul și umblă.» Credința omului s-a prins de cuvânt. Fiecare mușchi și fiecare nerv vibrau de viață nouă și o putere vindecătoare se cobora în picioarele lui paralizate. Fără să mai întrebe, și-a supus voința să asculte porunca lui Isus și toți mușchii au răspuns voinței lui. Sărind în picioare, se simțea ca un om în toate puterile. (...)

Isus nu-l asigurase cu privire la ajutorul divin. Omul putea să se îndoiască și să piardă unica lui ocazie de vindecare. Dar a crezut cuvântul lui Hristos și, acționând în virtutea lui, a primit putere” (Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii/ Viața lui Isus*, p. 202, 203).

Ulterior Isus l-a întâlnit pe bărbat în templu și i-a spus: „Iată că te-ai făcut sănătos; de acum să nu mai păcătuiești, ca să nu ți se întâmple ceva mai rău” (Ioan 5:14). Care este relația dintre boală și păcat? De ce nu orice boală este rezultatul direct al păcatelor din viața noastră?

Miercuri, 2 octombrie

Inimi împietrite

Semnele, minunile, miracolele în ele însele nu demonstrează de unele singure că un lucru este de la Dumnezeu. Pe de altă parte, atunci când sunt de la Dumnezeu, este periculos să fie respinse.

4. Citește Ioan 5:10-16. Ce înveți din incredibila împietrire a inimii conducătorilor religioși și din minunea pe care Isus a înfăptuit-o?

Ioan 5:10-16

10 Iudeii ziceau deci celui ce fusese vindecat: „Este ziua Sabatului; nu-ți este îngăduit să-ți ridici patul.”

11 El le-a răspuns: „Cel ce m-a făcut sănătos mi-a zis: „Ridică-ți patul și umblă.”

12 Ei l-au întrebat: „Cine este Omul acela care ți-a zis: „Ridică-ți patul și umblă”?”

13 Dar cel vindecat nu știa cine este: căci Isus Se făcuse nevăzut din norodul care era în locul acela.

14 După aceea Isus l-a găsit în Templu și i-a zis: „Iată că te-ai făcut sănătos; de acum să nu mai păcătuiești, ca să nu ți se întâmple ceva mai rău.”

15 Omul acela s-a dus și a spus iudeilor că Isus este Acela care-l făcuse sănătos.

16 Din pricina aceasta, iudeii au început să urmărească pe Isus și căutau să-L omoare, fiindcă făcea aceste lucruri în ziua Sabatului.

Când Isus i S-a descoperit omului care fusese vindecat, acesta le-a spus imediat conducătorilor religioși că El era Cel care îl vindecase. Ai crede că acesta ar fi un bun motiv de laudă la adresa lui Dumnezeu, în

schimb conducătorii „au început să urmărească pe Isus și căutau să-L omoare, fiindcă făcea aceste lucruri în ziua Sabatului” (Ioan 5:16).

Vindecările erau permise în Sabat numai în caz de urgență. Acest bărbat fusese infirm 38 de ani; așadar, vindecarea lui nu era nici pe departe o urgență. Și apoi, de asemenea, de ce să fie nevoie să își ridice patul? Ai crede că cineva cu puterea divină să facă o astfel de minune știa și dacă era permis să cari o rogojină acasă în ziua de Sabat. În mod clar, Isus căuta să îi învețe adevăruri biblice mai profunde, ce treceau dincolo de regulile și regulamentele inventate de om, care, în unele cazuri, înăbușiseră credința adevărată.

5. Citește Ioan 9:1-16; Marcu 3:22,23; Matei 12:9-14. Ce ne învață aceste relatări despre cât de împietriți spiritual pot deveni oamenii, indiferent de dovezi?

Ioan 9:1-16

1. Când trecea, Isus a văzut pe un orb din naștere.
2. Ucenicii Lui L-au întrebat: „Învățătorule, cine a păcătuit: omul acesta sau părinții lui, de s-a născut orb?”
3. Isus a răspuns: „N-a păcătuit nici omul acesta nici părinții lui; ci s-a născut așa, ca să se arate în el lucrările lui Dumnezeu.
4. Cât este ziua, trebuie să lucrez lucrările Celui ce M-a trimis; vine noaptea, când nimeni nu mai poate să lucreze.
5. Cât sunt în lume, sunt Lumina lumii.”
6. După ce a zis aceste vorbe, a scuipat pe pământ și a făcut tină din scuipat. Apoi a uns ochii orbului cu tina aceasta
7. și i-a zis: „Du-te de te spală în scaldătoarea Siloamului” (care tâlmăcit înseamnă: Trimis). El s-a dus, s-a spălat și s-a întors văzând bine.
8. Vecinii și cei ce-l cunoscuseră mai înainte ca cerșetor, ziceau: „Nu este acesta cel ce ședea și cerșea?”
9. Unii ziceau: „El este.” Alții ziceau: „Nu; dar seamănă cu el.” Și el însuși zicea: „Eu sunt.”
10. Deci i-au zis: „Cum ți s-au deschis ochii?”
11. El a răspuns: „Omul acela, căruia I se zice Isus, a făcut tină, mi-a uns ochii și mi-a zis: „Du-te la scaldătoarea Siloamului și spală-te.” M-am dus, m-am spălat și mi-am căpătat vederea.”
12. „Unde este Omul acela?”, l-au întrebat ei. El a răspuns: „Nu știu.”
13. Au adus la farisei pe cel ce fusese orb mai înainte.
14. Și era o zi de Sabat când făcuse Isus tină și-i deschisese ochii.

15. Din nou, fariseii l-au întrebat și ei cum și-a căpătat vederea. Și el le-a zis: „Mi-a pus tină pe ochi, m-am spălat, și văd.”
16. Atunci unii din farisei au început să zică: „Omul acesta nu vine de la Dumnezeu, pentru că nu ține Sabatul.” Alții ziceau: „Cum poate un Om păcătos să facă asemenea semne?” Și era dezbinare între ei.

Marcu 3:22,23

22. Și cărturarii care se coborâseră din Ierusalim ziceau: „Este stăpânit de Beelzebul; scoate dracii cu ajutorul domnului dracilor.”
23. Isus i-a chemat la El și le-a zis, în pilde: „Cum poate Satana să scoată afară pe Satana?

Matei 12:9-14

- 9 Isus a plecat de acolo și a intrat în sinagogă.
- 10 Și iată că în sinagogă era un om care avea o mână uscată. Ei, ca să poată învinui pe Isus, L-au întrebat: „Este îngăduit a vindeca în zilele de Sabat?”
- 11 El le-a răspuns: „Cine este omul acela dintre voi care, dacă are o oaie, și-i cade într-o groapă, în ziua Sabatului, să n-o apuce și s-o scoată afară?
- 12 Cu cât mai de preț este deci un om decât o oaie? De aceea este îngăduit a face bine în zilele de Sabat.”
- 13 Atunci a zis omului acela: „Întinde-ți mâna!” El a întins-o, și mâna s-a făcut sănătoasă ca și cealaltă.
- 14 Fariseii au ieșit afară și s-au sfătuit cum să omoare pe Isus.

Cum au putut acești conducători religioși să fie atât de orbi? Probabil că din cauza: (1) inimii lor viciate, (2) a credinței lor false că Mesia avea să îi elibereze chiar atunci de Roma, (3) a iubirii lor de putere și (4) a incapacității de a se preda lui Dumnezeu. Toate acestea au contribuit la respingerea adevărului care stătea chiar în fața lor.

Citește Ioan 5:38-42. Care a fost avertizarea dată de Isus? Ce putem învăța din aceste cuvinte? Altfel spus, ce ar putea exista în noi care să ne facă orbi la adevărurile pe care trebuie să le cunoaștem și să le aplicăm în viața noastră?

Ioan 5:38-42

- 38 și Cuvântul Lui nu rămâne în voi, pentru că nu credeți în Acela pe care L-a trimis El.
- 39 Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine.
- 40 Și nu vreți să veniți la Mine ca să aveți viața!

41 Eu nu umblu după slava care vine de la oameni.

42 Dar știu că n-aveți în voi dragoste de Dumnezeu.

Joi, 3 octombrie

Ce susține Isus

Minunea de lângă scăldătoarea Betesda i-a oferit lui Ioan o extraordinară șansă să accentueze cine este Domnul Isus. Ioan folosește 9 versete pentru a descrie minunea și aproximativ 40 de versete (vezi mai jos) pentru a-L descrie pe Cel care a realizat minunea.

6. Citește Ioan 5:16-18. De ce a fost Isus persecutat pentru ceea ce a făcut în Sabat?

Ioan 5:16-18

16 Din pricina aceasta, iudeii au început să urmărească pe Isus și căutau să-L omoare, fiindcă făcea aceste lucruri în ziua Sabatului.

17 Dar Isus le-a răspuns: „Tatăl Meu lucrează până acum; și Eu, de asemenea, lucrez.”

18 Tocmai de aceea căutau și mai mult iudeii să-L omoare, nu numai fiindcă dezlega ziua Sabatului, dar și pentru că zicea că Dumnezeu este Tatăl Său și Se făcea astfel deopotrivă cu Dumnezeu.

Ioan 5:18 poate fi un text tulburător, pentru că pare să spună că Isus călca Sabatul. Cu toate acestea, la o privire mai atentă asupra pasajului din Ioan 5:16-18, reiese că Isus afirmă că „lucrarea” Sa din Sabat este în concordanță cu relația Sa cu Tatăl Său. Dumnezeu nu Se oprește din a susține universul în Sabat. În consecință, activitatea lui Isus din Sabat făcea parte din susținerea Sa că este de origine divină. Conducătorii religioși L-au persecutat pe baza acestei presupuse călcări a Sabatului și a ideii susținute de El că era egal cu Dumnezeu.

7. Citește Ioan 5:19-47. Cum i-a ajutat Domnul pe conducători să Îl vadă drept cine este cu adevărat?

Ioan 5:19-47

19 Isus a luat din nou cuvântul și le-a zis: „Adevărat, adevărat vă spun că Fiul nu poate face nimic de la Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând; și tot ce face Tatăl face și Fiul întocmai.

20 Căci Tatăl iubește pe Fiul și-I arată tot ce face; și-I va arăta lucrări mai mari decât acestea, ca voi să vă minunați.

21 În adevăr, după cum Tatăl învie morții și le dă viață, tot așa și Fiul dă viață cui vrea.

22 Tatăl nici nu judecă pe nimeni, ci toată judecata a dat-o Fiului,

- 23 pentru ca toți să cinstească pe Fiul cum cinstesc pe Tatăl. Cine nu cinstește pe Fiul, nu cinstește pe Tatăl, care L-a trimis.
- 24 Adevărat, adevărat vă spun că cine ascultă cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis are viața veșnică și nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viață.
- 25 Adevărat, adevărat vă spun că vine ceasul, și acum a și venit, când cei morți vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu, și cei ce-l vor asculta vor învia.
- 26 Căci, după cum Tatăl are viața în Sine, tot așa a dat și Fiului să aibă viața în Sine.
- 27 Și I-a dat putere să judece, întrucât este Fiu al omului.
- 28 Nu vă mirați de lucrul acesta; pentru că vine ceasul când toți cei din morminte vor auzi glasul Lui
- 29 și vor ieși afară din ele. Cei ce au făcut binele vor învia pentru viață; iar cei ce au făcut răul vor învia pentru judecată.
- 30 Eu nu pot face nimic de la Mine însumi: judec după cum aud; și judecata Mea este dreaptă, pentru că nu caut să fac voia Mea, ci voia Tatălui, care M-a trimis.
- 31 Dacă Eu mărturisesc despre Mine însumi, mărturia Mea nu este adevărată.
- 32 Este un Altul care mărturisește despre Mine; și știu că mărturisirea pe care o face El despre Mine este adevărată.
- 33 Voi ați trimis la Ioan, și el a mărturisit pentru adevăr.
- 34 Nu că mărturia pe care o primesc Eu vine de la un om; dar spun lucrurile acestea pentru ca să fiți mântuiți.
- 35 Ioan era lumina care este aprinsă și luminează, și voi ați vrut să vă înveseliți câțeva vreme la lumina lui.
- 36 Dar Eu am o mărturie mai mare decât a lui Ioan; căci lucrările pe care Mi le-a dat Tatăl să le săvârșesc, tocmai lucrările acestea pe care le fac Eu, mărturisesc despre Mine că Tatăl M-a trimis.
- 37 Și Tatăl, care M-a trimis, a mărturisit El însuși despre Mine. Voi nu I-ați auzit niciodată glasul, nu I-ați văzut deloc fața;
- 38 și Cuvântul Lui nu rămâne în voi, pentru că nu credeți în Acela pe care L-a trimis El.
- 39 Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine.
- 40 Și nu vreți să veniți la Mine ca să aveți viața!
- 41 Eu nu umblu după slava care vine de la oameni.
- 42 Dar știu că n-aveți în voi dragoste de Dumnezeu.
- 43 Eu am venit în Numele Tatălui Meu, și nu Mă primiți; dacă va veni un altul, în numele lui însuși, pe acela îl veți primi.

44 Cum puteți crede voi care umblați după slava pe care v-o dați unii altora, și nu căutați slava care vine de la singurul Dumnezeu?

45 Să nu credeți că vă voi învinui înaintea Tatălui; este cine să vă învinuiască: Moise, în care v-ați pus nădejdea.

46 Căci, dacă ați crede pe Moise, M-ați crede și pe Mine, pentru că el a scris despre Mine.

47 Dar dacă nu credeți cele scrise de el, cum veți crede cuvintele Mele?"

Isus Își apără acțiunile în trei etape. Mai întâi, explică relația Sa strânsă cu Tatăl (Ioan 5:19-30). Isus indică faptul că El și Tatăl acționează în armonie, până într-acolo încât Isus are puterea atât de a judeca, cât și de a învia (Ioan 5:25-30).

În al doilea rând, Isus cheamă patru „martori” în apărarea Sa – pe Ioan Botezătorul (Ioan 5:31-35), minunile pe care El le face (Ioan 5:36), pe Tatăl (Ioan 5:37,38) și Scripturile (Ioan 5:39). Fiecare dintre acești „martori” dă mărturie în favoarea lui Isus.

În cele din urmă, în Ioan 5:40-47, Isus aduce la cunoștința acuzatorilor Săi *propria lor condamnare*, dezvăluind contrastul dintre lucrarea Sa și interesele lor egoiste. Condamnarea lor, spune El, va veni de la Moise (Ioan 5:45-47), cel în care și-au pus speranța.

Cum să nu cădem în capcana de a crede în Dumnezeu, chiar având doctrine corecte, dar fără a ne preda pe deplin lui Hristos?

Vineri, 4 octombrie

Un gând de încheiere

„Isus nu-l asigurase [pe slăbănog] cu privire la ajutorul divin. Omul putea să se îndoiască și să piardă unica lui ocazie de vindecare. Dar a crezut cuvântul lui Hristos și, acționând în virtutea lui, a primit putere.

Prin aceeași credință putem primi și noi vindecare spirituală. Prin păcat am fost îndepărtați de viața lui Dumnezeu. Sufletul nostru este paralizat. Singuri nu suntem în stare să trăim o viață sfântă mai mult decât era omul neputincios în stare să meargă. [...] Acești oameni descurajați, prinși în luptă, să privească în sus! Mântuitorul Se apleacă asupra acelor răscumpărați prin sângele Său, zicând cu nespusă duioșie și milă: «Vrei să te faci sănătos?» El îți spune să te ridici la sănătate și pace. Nu aștepta să simți că ești sănătos! Crede cuvântul Lui și el se va împlini! Pune voința ta de partea lui Hristos! Fii dispus să-L slujești și, acționând după cuvântul Lui, vei primi putere! Oricare ar fi obiceiul rău

și patima cruntă care, din cauza îndelungatei practicări, ți-a robit sufletul și trupul, Hristos este capabil și doritor să te elibereze. El va da viață sufletului «mort în greșeli» (Efeseni 2:1). El îl va elibera pe cel ținut captiv de slăbiciune și nenorocire, precum și de lanțurile păcatului” (Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii/Viața lui Iisus*, p. 203).

Întrebările suplimentare de la studiul de vineri sunt un ajutor și o încurajare pentru a studia zilnic Biblia. Recomandăm folosirea acestora la începutul sau la sfârșitul lecției din Sabat în biserici, cu răspunsuri rapide.

În acest trimestru, întrebările din cartea Calea către Hristos sunt formulate după ediția electronică.

Studiu zilnic: Luca 10 – 16; Calea către Hristos, capitolul 1

Ce l-a motivat pe samaritean să acționeze după ce l-a văzut pe cel căzut între tâlhari?

Câți oameni erau în audiența Domnului Isus și cum se comportau?

Ce i se va întâmpla robului care va începe să se îmbete?

Ce personaj dintr-o parabolă „s-a întărit de mânie”?

Ce dădea pe față Domnul Isus în legăturile Sale cu oamenii?